

РЕШЕНИЕ

№ 749

гр. София, 05.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. III-В СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети юни през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Николай Димов

Членове: Велина Пейчинова
Евгени Ст. Станоев

при участието на секретаря Христина Ц. Цветкова
като разгледа докладваното от Велина Пейчинова Въззивно гражданско дело
№ 20231100512034 по описа за 2023 година

За да се произнесе след съвещание, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 – чл.273 от ГПК.

С решение №13477 от 03.08.2023г., постановено по гр.дело №30082/2022г. по описа на СРС, Г.О., 161-ви състав, е отхвърлен предявения от "МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА за ПРОДЪЛЖИТЕЛНО ЛЕЧЕНИЕ и РЕХАБИЛИТАЦИЯ-СЕРДИКА" ООД, с ЕИК 202814252, срещу К. В. В., с ЕГН *****, иск с правна квалификация чл.45 ЗЗД за осъждане на ответницата - К. В. В. да заплати на ищеца - "МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА за ПРОДЪЛЖИТЕЛНО ЛЕЧЕНИЕ и РЕХАБИЛИТАЦИЯ-СЕРДИКА" ООД сумата от 1000 лв., ведно със законната лихва от 06.06.2022г. до окончателното плащане на сумата, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в уронване на престижа и доброто име на "МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА за ПРОДЪЛЖИТЕЛНО ЛЕЧЕНИЕ и РЕХАБИЛИТАЦИЯ-СЕРДИКА" ООД, причинени от изявления в публичен коментар на ответната страна на сайта платформата "Google reviews", констатирани на 04.04.2022г.. С решението е осъдена "МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА за ПРОДЪЛЖИТЕЛНО ЛЕЧЕНИЕ и РЕХАБИЛИТАЦИЯ-СЕРДИКА" ООД, с ЕИК 202814252, да заплати на К. В. В., с ЕГН *****, на основание чл.78, ал.3 ГПК сумата от 690 лв., представляваща разноски по делото.

Постъпила е въззивна жалба от ищеца - "МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА за ПРОДЪЛЖИТЕЛНО ЛЕЧЕНИЕ и РЕХАБИЛИТАЦИЯ-СЕРДИКА /МБПР-СЕРДИКА/" ЕООД, с ЕИК 202814252, чрез процесуален представител адв.А. Р., с надлежно учредена представителна власт, с която се обжалва изцяло решение №13477

от 03.08.2023г., постановено по гр.дело №30082/2022г. по описа на СРС, Г.О., 161-ви състав, с което е отхвърлен предявения иск с правно основание [чл.45](#) ЗЗД за сумата от 1000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в уронване на престижа и доброто име на "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД, причинени от изявления в публичен коментар на ответната страна на сайта платформата "Google reviews", констатирани на 04.04.2022г.. Инвокирани са доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на обжалваното решение като постановено в противоречие на материалния закон и събраните по делото доказателства. Твърди се, че СРС, за да отхвърли предявения иск, е обосновал погрешни правни изводи при неправилен анализ на събраните доказателства и в противоречие на материалния закон. Излага се, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че по делото не е доказвано противоправно поведение на ответницата, изразяващо се в разпространяване на неверни и позорни клеветнически обстоятелства в публикуван от н е я публичен коментар в платформата "Google reviews", като конкретните набеждаващи коментари са: ".....на 5 ден му счупиха крака ..."; "Поисках писмено обяснение как му счупиха крака и това не получих"; "Сега ще разследваме дали изобщо му е правена операция, защото и в това се съмнявам"; "Да не говоря в какво състояние го намерихме тези 4 дни и вода не бяха му давали, имаше храна залепнала по зъбите". Твърди се, че използваните от ответницата изрази и коментари са неистински и като такива представляват неверни и унизителни клевети, които уронват доброто име и репутация на "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД. Поддържа се още, че поведението на ответницата спрямо ищеца е противоправно, тъй като публично е разпространила клеветнически твърдения и неверни позорни обстоятелства и по този начин "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД е претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в уронване на доброто име и репутация. Твърди се още, че е доказана причинно-следствена връзка между претърпените от "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД вреди и поведението на ответницата. Излага се още, че по делото няма ангажирани доказателства за умишлени действия от страна на служители на ищеца, които са в пряка причинна връзка, довела до процесния инцидент, станал на 11.01.2022г., а именно падането на пациента -Т.В. от болничното легло, следствие на което получава фрактура на бедрената кост на долен десен крайник, т.е. твърди се, че служителите на "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД нямат отношение с настъпилия вредоносен резултат. Поддържа се още, че от съвкупната преценка на събраните доказателства се установяват елементите на фактическия състав на нормата на [чл.45](#) от ЗЗД за ангажиране на деликтната отговорност на ответницата. По изложените съображения моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени изцяло обжалваното решение и постанови друго, с което да уважи предявения осъдителен иск с правно основание [чл.45](#), ал.1 ЗЗД. Претендира присъждане на разноски. Представя списък по [чл.80](#) ГПК за сторените разноски във въззивното производство.

Въззиваемата страна - К. В. В., с Е Г Н *****, чрез процесуален представител адв.М. Ч., с надлежно учредена представителна власт, депозира писмен отговор, в който взема становище за неоснователност на постъпилата въззивна жалба. Наведени са аргументи, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, като фактическите изводи на съда напълно съответстват на съвкупния анализ на събрания доказателствен материал, спазени са разпоредбите на материалния и процесуалния закон. Излага се, че при доказателствена тежест за ищеца по делото не са доказани кумулативните предпоставки, обуславящи ангажирането на отговорността на ответницата по [чл.45](#) ЗЗД. Твърди се, че не е налице и не е доказано каквото и да е било противоправно действие, извършено от ответницата, тъй като при

доказателствена тежест за ищеца по делото не е установено, че ответницата е разпространявала клеветнически обстоятелства, довели до уронване на престижа и доброто име на "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД. Поддържа се, че в публикуваното мнение на ответницата на публичен сайт - платформата "Google reviews", макар и негативно, не се съдържат клеветнически и опозорящи обстоятелства за ищеца - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД, поради което не е налице нарушаване на правни норми. В този смисъл се излага, че поведението на ответницата не може да се определи като противоправно, респективно виновно. На следващо място се твърди още, че от събраните доказателства не се установява неимуществените вреди, които ищцата твърди, че е претърпяла, да са настъпили и да са в пряка причинна връзка с процесните изрази и коментари, използвани от ответницата в публикувания от нея коментар на сайта платформата "Google reviews". По тези аргументи моли съда да постанови съдебен акт, с който да потвърди като правилно и законосъобразно обжалваното решение, с което е отхвърлен като неоснователен и недоказан предявения иск за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди от твърдения деликт. Претендира присъждане на разноски. Представя списък по чл.80 ГПК за сторените разноски във въззивното производство.

Предявен е от "МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА за ПРОДЪЛЖИТЕЛНО ЛЕЧЕНИЕ и РЕХАБИЛИТАЦИЯ-СЕРДИКА" ЕООД, с ЕИК 202814252, срещу К. В. В., с ЕГН *****, осъдителен иск с правно основание чл.45, ал.1 ЗЗД за заплащане на сумата от 1000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди - уронване на престижа и доброто име на лечебното заведение - ищец по делото - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД, причинени от противоправно поведение на ответницата, изразяващо се в разпространяване на неверни и позорни клеветнически обстоятелства, съдържащи се в публичен коментар публикуван на сайта платформата "Google reviews", констатиран на 04.04.2022г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане.

С оглед заявения петитум на подадената въззивна жалба на инстанционен контрол подлежи изцяло постановеното първоинстанционно решение, с което е отхвърлен предявения осъдителен иск с правно основание чл.45, ал.1 ЗЗД.

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира, че фактическата обстановка се установява така както е изложена от първоинстанционния съд. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства по смисъла на чл.266 от ГПК, които да променят така приетата за установена от първостепенния съд фактическа обстановка. В тази връзка в мотивите на настоящия съдебен акт не следва да се преповтарят отново събраните в първата инстанция доказателства, които са обсъдени правилно като са преценени релевантните за спора факти и обстоятелства.

Предвид възприемането на установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Въззивната жалба е допустима - подадена е в срока по чл.259, ал.1 ГПК, от легитимирана страна в процеса, срещу първоинстанционно съдебно решение, което подлежи на въззивно обжалване, поради което следва да се разгледа по същество.

Разгледана по същество въззивната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно чл.269 ГПК въззивният съд проверява правилността на първоинстанционното решение само в рамките на релевираните оплаквания, а

служебно следва да ограничи проверката си само за валидност, допустимост на решението в обжалваната част и спазване на императивните норми на материалния закон (т.1-ТР№1/09.12.2013г. по тълк.д.№1/2013г. ОСГТК на ВКС).

Обжалваното първоинстанционно решение е валидно и допустимо, като при постановяването му не е допуснато нарушение на императивни материалноправни и процесуалноправни норми. Решението е и правилно, като на основание чл.272 ГПК въззивният състав препраща към мотивите изложени от СРС, обосноваващи окончателен извод за неоснователност на предявения осъдителен иск с правно основание чл.45, ал.1 ЗЗД. За да постанови обжалваното съдебно решение, с което е отхвърлен предявения иск с правно основание чл.45, ал.1 ЗЗД, първоинстанционният съд е приел, че ищецът (чиято е доказателствената тежест, съгласно чл.154, ал.1 ГПК и чл.8, ал.2 ГПК) не е доказал по безспорен и категоричен начин, чрез т.нар. пълно доказване (изключващо всякакво съмнение), че е налице противоправно поведение на ответницата, изразяващо се в разпространяване на неверни и позорни клеветнически обстоятелства, съдържащи се в публичен коментар, публикуван на сайта платформата "Google reviews", констатирани на 04.04.2022г., респективно, че са налице всички кумулативно изискуеми предпоставки, обуславящи ангажирането на деликтната отговорност на ответницата. При правилно разпределена доказателствена тежест съобразно нормата на чл.154 от ГПК и изпълнение на задълженията си, посочени в нормата на чл.146 от ГПК, първоинстанционният съд е обсъдил събраните по делото доказателства, като е основал решението си върху приетите от него за установени обстоятелства по делото и съобразно приложимия материален закон. Крайният извод на СРС за неоснователност на предявения иск е обоснован при правилна преценка на събраните по делото доказателства и при правилно прилагане на материалния закон. Настоящата въззивна инстанция споделя изцяло и препраща на основание чл.272 ГПК към изложените в мотивите на първоинстанционното решение решаващи изводи за недоказаност на елементите на сложния фактически състав на нормата на чл.45, ал.1 ЗЗД, които са законосъобразни, обосновани са при правилно прилагане на материалния закон и при правилен анализ на събраните по делото доказателства, на основание на които е прието, че предявеният осъдителен иск с правно основание чл.45, ал.1 ЗЗД като неоснователен и недоказан следва да бъде отхвърлен. Фактическите и правни констатации на настоящия съд съвпадат с направените от районния съд в атакувания съдебен акт констатации /чл.272 ГПК/. Доводите в жалбата са изцяло неоснователни.

Във връзка с доводите във въззивната жалба следва да се добави следното:

По законосъобразността на обжалваното решение, съдът приема следното:

Спорният по делото въпрос с оглед наведените във въззивната жалба конкретни доводи за неправилност на първоинстанционното съдебно решение, се свежда до факта дали са доказани кумулативните предпоставки на сложния фактически състав на нормата на чл.45 ЗЗД и налице ли е основание за ангажиране на деликтната отговорност на ответницата.

Отговорност за непозволено увреждане по [чл.45 ЗЗД](#) носят физически лица, които са причинили вреда, чрез свои виновни действия или бездействия. Тази отговорност се поражда с оглед основното задължение на всеки да не вреди другиму. То произтича непосредствено от закона ([чл.45 ЗЗД](#)). В този смисъл следва да се приеме, че противоправно се явява всяко поведение, което нарушава изискванията на посочената императивна правна норма, като при деликтите то се изразява в накръняване на предписанията на тази норма да не се вреди другиму. При неговото

неизпълнение за увреждащия възниква задължението да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. В този смисъл следва да се приеме, че деликтът дефинитивно предполага противоправно и виновно причиняване на вреди от конкретен извършител, в случая посоченият ответник - К. В. В. в качеството ѝ на физическо лице. Следователно за да са налице основания за ангажиране на деликтната отговорност на ответницата, следва да бъде установено при условията на пълно и главно доказване от ищеца наличието на причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца – в случая ответницата, и настъпилите в правната сфера на ищеца вреди. Вината се предполага до доказване на противното, но всички останали елементи от фактическия състав на деликтната отговорност подлежат на доказване на общо основание.

В разглежданата хипотеза, за да е налице отговорност за вреди от непозволено увреждане, е необходимо при условията на пълно и главно доказване да бъде установено по делото извършено от ответницата определено действие/бездействие, което обективно да води до накърняване на защитен от закона правен интерес, субективно право или правнозначима ценност от категорията на естествените права и съответно настъпил вредоносен резултат, който се намира в причинна връзка с него. Необходимо е също така действието/бездействието да е непозволено, т.е. да е извършено в нарушение на определени норми. В конкретния случай ищецът се позовава на увреждащо поведение на ответницата, причинено от разпространяване на неверни и позорни клеветнически обстоятелства, съдържащи се в публичен коментар, публикуван на сайта платформата "Google reviews", констатирани на 04.04.2022г.. В конкретната хипотеза въззивният съд счита, че по делото не е доказано извършено конкретно противоправно действие от ответницата, в резултат на което ищецът да е претърпял твърдените от него вреди.

Първият спорен въпрос между страните е може ли ищецът като юридическо лице да претърпи неимуществени вреди вследствие уронване на доброто му име, авторитет и репутация, които да бъдат репарирани по реда на чл.45, вр.чл.52 от ЗЗД по справедливост.

Съгласно общото правило на чл.45 ЗЗД всеки правен субект има право да търси защита на накърнено свое субективно материално право, в това число и от обидни и клеветнически твърдения в средствата за масова комуникация. Юридическите лица търпят морални вреди и могат да претендират, съответно да им бъдат присъждани, обезщетения за същите. Несъмнено това касае всички юридически лица без оглед на техния вид - търговци, юридически лица с нестопанска цел, религиозни институции и т.н., както и без оглед на това дали имат членове или не. Изключването на който и да било вид юридически лица от този кръг субекти би представлявало недопустим дискриминационен подход. Ето защо въззивният съд счита, че изложените в мотивите на обжалваното решение доводи относно допустимостта на предявения иск са правилни и законосъобразни, съответстват както на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи /КЗПЧОС/ и Хартата на основните права на ЕС /Хартата/, прогласена в Ница на 07.12.2000г., така и на практиката на европейските съдилища.

На следващо място спорът в настоящото производство се концентрира върху противоправността на използваните от ответницата в публикувания от нея публичен коментар на сайта платформата "Google reviews" думи и изрази, в която насока съдът намира следното:

В конкретния случай въззивният съд счита, че не е налице противоправно поведение на ответницата, изразяващо се в клеветнически и опорозяващи думи и изрази, съдържащи се в публикувания от нея публичен коментар на сайта платформата "Google reviews", и по-конкретно в използваните изрази - "...на 5 ден му счупиха крака ..."; "Поисках писмено обяснение как му счупиха крака и това не получих"; "Сега ще разследваме дали изобщо му е правена операция, защото и в това се съмнявам"; "Да не говоря в какво състояние го намерихме тези 4 дни и вода не бяха му давали, имаше храна залепнала по зъбите". Въззивният съд счита, че за да се квалифицира поведението на ответницата като противоправно е необходимо да се установи при условията на пълно и главно доказване, че посочените от нея факти и обстоятелства в използваните процесни изрази, отнасящи се до поведението на служители на дружеството-ищец - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД спрямо пациента -Т.В., който е свекър на ответницата, съдържат неверни твърдения, неотговарящи на обективната действителност и същите са опозоряващи и уронващи доброто име и престиж на лечебното заведение - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД. В конкретния случай от ангажираните по делото доказателства решаващият състав счита, че в хода на делото се установява по безспорен начин, че фактите и обстоятелствата, отразени в публикувания публичен коментар на сайта платформата "Google reviews", не съдържат обидни или клеветнически твърдения. Напротив - изнесената от ответницата информация досежно поведението на служители на дружеството-ищец - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД спрямо пациента -Т.В., които не са положили всички необходими грижи и не са осигурили необходимите условия, за да се гарантира и обезпечи безопасността на пациента и да предотврати счупването на крака му, отговаря на обективната истина, дадената информация за лечебното заведение е достоверна, съдържа обективно съществуващи факти. Отразените от ответницата факти в публикувания публичен коментар на сайта платформата "Google reviews" се установяват от приетите по делото писмени доказателства – епикризи, както и от показанията на разпитаните по делото свидетели, които заявяват пред съда, че при постъпването в болничното заведение Т.В. не бил в състояние да се изправя самостоятелно и да става от леглото, бил е неадекватен, с частична моторна афазия, както и че същият е бил изписан със счупен долен десен крайник. На следващо място от приетата по делото съдебно-медицинска експертиза, която не е оспорена от страните и съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, се установява, че пациента -Т.В. е бил настанен на легло с липса на ограничители, каквито според вещото лице биха намалили риска от падане от леглото на пациенти, в състоянието на Т.В.. Не може да бъде споделен доводът на въззивника-ищец, че по делото е доказан факта, че пациента -Т.В. е бил настанен на легло с ограничители и падането му от леглото представлява случайно събитие, настъпило въпреки положените всички необходими грижи от страна на служителите в лечебното заведение доколкото доказателства в подкрепа на това твърдение няма ангажирани. Свидетелят И.Л., който работи като рехабилитатор в лечебното заведение - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД, ищец по делото, заявява пред съда, че няма спомен за процесния случай от месец януари 2022г. и дадените от него показания касаят принципни положения по отношение на настаняването на пациенти, а не се отнасят за конкретния случай и настъпилия инцидент с пациента -Т.В.. Ето защо съдът не ги кредитира, тъй като от тях не се установяват релевантни за процесния случай факти и обстоятелства. На следващо място въззивният съд счита, че между страните не е налице спор, а и от доказателствата по делото се установява факта, че на 5 ден от престоя на пациента - Т.В. в лечебното заведение - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД е получил фрактура на

бедрената кост на долен десен крайник, като при доказателствена тежест за ищеца не са ангажирани по делото доказателства относно обстоятелствата при които същият е получил процесната фрактура. Наред с изложеното въззивният съд приема, че от показанията на разпитаната по делото свидетелка Милева, която има преки и непосредствени впечатления доколкото е присъствала при преместването на пациента - Т.В. от лечебното заведение - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД в друга болница – МБАЛ "СЕРДИКА" се установява, че на пациента -Т.В. не е била направена дори и елементарна хигиена доколкото същият е имал остатъци от храна в устата, както и същата свидетелка заявява пред съда, че близки на пациента -Т.В. са й споделили, че лекари от другата болница са коментирали, че пациента -Т.В. е бил дехидратиран. При това положение се налага извода, че в използваните от ответницата изрази в публикувания публичен коментар на сайта платформата "Google reviews" не се съдържат клеветнически, респективно опозоряващи твърдения спрямо ищеца - лечебното заведение - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД, тъй като по дефиниция клевета може да има само при отнасяне на конкретни неверни и позорни факти към определена личност, а обида ще е налице когато се каже или извърши нещо унижително за честта и достойнството на друго в негово присъствие. В случая изнесените факти за ищеца не са неверни. Начинът на поднасянето на фактите не може да е основание същите да се считат за клеветнически или обидни, след като те са верни. Извън обхвата на клеветата остават случаите, при които деецът изказва мнение, своя субективна оценка или извод, изразява становище или упражнява свободно изразяване на своето отношение към даден проблем, въпрос, конфликт или др., а в конкретния случай ответницата изразява своето мнение за инцидент, станал на 11.01.2022г. в лечебното заведение - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД, при който пациента - Т.В. получава фрактура на бедрената кост на долен десен крайник. В случая въззивният съд счита, че употребените от ответницата изрази - "...на 5 ден му ступиха крака ..."; "Поисках писмено обяснение как му ступиха крака и това не получих"; "Да не говоря в какво състояние го намерихме тези 4 дни и вода не бяха му давали, имаше храна залепнала по зъбите", не съдържат конкретни обиди и клевети спрямо ищеца - лечебното заведение - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД. Същите изразяват негативна оценка, която има ответницата спрямо ищеца - лечебното заведение - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД, която представлява свободно изразяване на мнение за друго, което не може да се квалифицира като противоправно поведение /по аргумент на чл.39, ал.1 Конституцията на Република България и чл.10, т.1 КЗПЧОС/. Така извършеното от ответницата действие във връзка с публикувания публичен коментар на сайта платформата "Google reviews" няма унижителен характер, а изразява нейното лично отношение към действията и цялостното поведение на служителите от лечебното заведение - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД, което право на мнение е закрепено в чл.39, ал.1 Конституцията на Република България. Не може да се направи извод, че чрез изказаното от ответницата мнение, тя е целяла да накърни доброто име и престижа на лечебното заведение - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД, като разпространява позорни обстоятелства. С действията на ответницата не се изнасят или разгласяват позорни, унижителни или накърняващи доброто име и престижа на лечебното заведение - "МБПЛР-СЕРДИКА" ЕООД обстоятелства. Ответницата изразява своята гледна точка и твърденията й представляват изводи, коментари, мнения, оценъчни съждения и субективна интерпретация на възприети от нейна страна факти и обстоятелства, които според нея действително са се случили и определено са засегнали нейния интерес, което я е провокирало да заеме тази своя гражданска позиция да изрази публично своето мнение и оценка за извършвани от служители на

дружеството - ищец действия. Използваните от ответницата квалификации по отношение на ищеца не могат да бъдат определени като обида, тъй като не съдържат неприлични, вулгарни или цинични (обидни) епитети, а единствено изразяват личното мнение на ответницата относно определени действия на служители на дружеството - ищец. Така заявления публичен коментар на сайта платформата "Google reviews" не съдържа нито клевета, нито обида, както твърди ищеца, като същото по естеството си не е израз на неправомерно поведение. Следователно се налага извода, че ищецът, чиято е доказателствената тежест в процеса да установи противоправността на деянието като елемент от фактическия състав на чл.45 ЗЗД, в случая не доказва ответницата да е извършила твърдения от него деликт.

По изложените аргументи съдът счита, че поведението на ответницата с публикувания от нея публичен коментар на сайта платформата "Google reviews" не е извършено клеветническо, съответно обидно деяние по отношение на ищеца, т.е. не може да се квалифицира като непозволено действие, извършени в нарушения на определени норми. Следователно решаващият състав приема, че не е налице виновно противоправно деяние от страна на ответницата, от което да са произтекли вреди за ищеца. След като по делото не се установява да е извършено твърдяното от ищеца конкретно увреждащо поведение от ответницата, основано на противоправността, то само на това основание не може да бъде ангажирана деликтната отговорност на сочения ответник.

С оглед на горните аргументи решаващият състав счита, че при съвкупния анализ на събраните по делото доказателства се налага единственият законосъобразен извод за недоказаност на твърдения в исковата молба деликт, извършен от ответницата-въззиваема страна, в резултат на който са причинени на ищеца конкретизирани от него неимуществени вреди. Само това е достатъчно предявеният иск да бъде отхвърлен, поради което обсъждането на останалите събрани в тази връзка доказателства и заявени доводи на страните се явява безпредметно.

Предвид изложеното съдът намира, че от събраните по делото доказателства не се установява по несъмнен начин да са налице обективните и субективни елементи на проявено от страна на ответницата противоправно поведение, което би довело до ангажиране на отговорността ѝ по [чл.45](#) ЗЗД. След като по делото не се установява да е извършен от ответницата твърдения от ищцата в исковата молба деликт, в резултат на който са ѝ били причинени посочените от нея неимуществени вреди, то само на това основание предявеният иск с правно основание чл.45, ал.1 ЗЗД за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди се явява изцяло неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен.

По горните аргументи и поради съвпадение на изводите на въззивната инстанция с тези на първоинстанционния съд обжалваното съдебно решение, в т.ч. и в частта за разноските, възложени в тежест на ищцата с оглед изхода на спора, като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено на основание чл.271, ал.1 от ГПК.

По разноските:

С оглед изхода на спора пред настоящата съдебна инстанция право на разноски има въззиваемата страна – ответник. На основание чл.81 и чл.273 във вр. с чл.78, ал.3 ГПК въззивника следва да бъде осъдена да заплати в полза на въззиваемата страна сумата от 500.00 лв., реално сторени разноски за платено адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция.

С оглед обстоятелството, че считано от 01.01.2026г. валутата на Република България е евро, паричната единица е едно евро, а едно евро се разделя на сто цента /чл.4 от Закона за въвеждане на еврото в Република България /ЗВЕРБ/ и при съобразяване с чл.5 от същия закон, която норма предвижда, че официалният валутен курс на лева към еврото е неотменимо фиксираният валутен курс на лева към еврото, определен в Регламент на Съвета, приет в съответствие с чл.140, §3 от Договора за функционирането на Европейския съюз – 1.95583 лева за 1 евро, въззивният съд счита, че следва да се превалутира сумата от лева в евро, която се присъжда с настоящия съдебен акт, а именно в полза на въззиваемата страна – ответник сумата от 500 лв. – 255.65 евро – сторени разноски в настоящото производство

Воден от горното СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, Г.О., III-В състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №13477 от 03.08.2023г., постановено по гр.дело №30082/2022г. по описа на СРС, Г.О., 161-ви състав.

ОСЪЖДА "МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА за ПРОДЪЛЖИТЕЛНО ЛЕЧЕНИЕ и РЕХАБИЛИТАЦИЯ-СЕРДИКА" ЕООД, с ЕИК 202814252, със седалище и адрес на управление: град София, район "Оборище", бул."Княз Дондуков Корсаков" №115-А, ет.3, ап.18; да заплати на К. В. В., с ЕГН *****, с адрес: град Дупница, ул."*****" ***, на основание чл.78, ал.3 ГПК сумата от 255.65 евро /500.00 лв./, реално сторени разноски за платено адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване по аргумент на чл.280, ал.3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____